

[Svend Heiselberg]

finansiere en rentabel investering med lånte midler, heller ikke når det drejer sig om staten.

Noget andet er, at man i statens tilfælde da meget gerne måtte undersøge, om en del af anlægsudgifterne kunne hentes gennem besparelser på andre statslige udgiftskonti. Projektet vil i anlægsfasen belaste betalingsbalancen, da en del af materialerne, en række maskiner m.v., må importeres fra udlandet, men for et i øvrigt identisk anlægsprojekt vil betalingsbalancebelastningen være den samme, uanset om bygherren er staten eller et privat dansk foretagende.

Ser man på, om der er forskel på, om forbindelsen anlægges af et privat dansk eller et udenlandsk foretagende, vil man se, at belastningen af betalingsbalancen ved det samme rentable projekt vil blive størst, hvis der er tale om et udenlandsk foretagende. Da det forudsætter, at der er tale om det samme overskudsgivende projekt, bliver forskellen, at overskuddet ved projektet havner i udlandet, hvis det gennemføres af et udenlandsk foretagende. Den forøgede betalingsbalancebelastning vil således svare til projektets overskud.

Med hensyn til valget mellem et privat foretagende og staten som bygherre må forbindelsen over Storebælt henregnes til samme kategori af projekter og virksomheder som DSB, P & T og Vejdirektoratet. Når disse virksomheder og Storebæltsforbindelsen bør være i statens regi, skyldes det for det første, at der er tale om mægtige monopoler, som bør være under nøje statslig kontrol. For det andet skyldes det, at den samfundsmæssige gevinst ved store infrastrukturprojekter ikke alene tilfalder de personer og virksomheder, som benytter dem, og som betaler for at benytte dem, men også det omgivende samfund.

Man kan selvfølgelig hævde, at det er sandsynligt, at et privat foretagende mere effektivt og omkostningsbevidst end staten ville kunne anlægge Storebæltsforbindelsen. Det er selvfølgelig problemet ved al offentlig aktivitet, men denne konstatering må være en udfordring til Folketinget og regeringen om at sikre en effektiv styring af projektet.

Venstre skal afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det lyder meget sympatisk, når Venstres ordfører udtaler det fromme ønske, at der finder besparelser sted på andre områder. Desværre er der ikke nævnt noget om det i den aftale, som er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne.

Jeg vil derfor godt spørge hr. Svend Heiselberg, hvor Venstre, når man nu går i gang med at finde disse besparelser, vil søge det flertal. Er det sammen med Socialdemokratiet? Så synes jeg ærlig talt, at det burde have været med i aftalen. Nu har vi jo ikke hørt den radikale ordfører endnu, men vi ved alle sammen udmærket, at de, der plejer at udgøre regeringens parlamentariske flertal i den slags spørgsmål, er Det Radikale Venstre. Så medmindre man tilstræber en aftale med Socialdemokratiet også på dette område, er det rent ud sagt noget pjat at sige dette. Jeg tror ikke, at en sådan aftale kan indgås.

Det bliver vældig interessant at høre hr. Bilgrav-Nielsens indlæg, om Det Radikale Venstre er indstillet på at spare på f.eks. folkepensionen eller andre steder for at gennemføre den statslige finansiering af en fast forbindelse over Storebælt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Én ting er, at hr. Svend Heiselberg boltrer sig i sine lokale medier i spørgsmålet om Storebælt – fast forbindelse eller ej – lidt mere forpligtende må det nok være, hvad der siges her i denne sal. Ligesom hr. Dohrmann faldt jeg over dette med kompenserende besparelser.

Jeg synes ikke, at hr. Svend Heiselberg kan undlade at gå op og svare på, hvad han tænker på. Der er vist en uges tid til, at ændringsforslag til finanslovforslaget for 1987 skal være indgivet. Det må interessere Tingt, finansministeren, økonomiministeren, hele regeringen at høre, at en ordfører for regeringspartiet Venstre har kompenserende besparelser, ideer til besparelser i lommen eller i ærmet eller bare i tankerne uden at fremsætte dem.

Jeg mener ikke, man kan håne Tingt på den måde, og jeg mener ikke, man kan være en ansvarlig ordfører for et regeringsparti og stå her og slå om sig med besparelser uden at nævne, hvad det er for nogle, og hvorfor